

Gumikereken gördülő mulatság

Sztranyovszki-Hegedűs

(Folytatás az 1. oldalról.)

Romhány. De mi is ez a Kapák Napja? Két fiatal ember egy mámoros éjszakán – alighanem apák napja lehetett – törni kezdte a fejét azon, hogy milyen össznépi jó murit lehetne kiötölteni le-

vevők az ilyen bolondságra, és akik hallottak a dologról – és a páros gondoskodott arról, hogy sokan halljanak! – ugrottak is, szerveztek, dolgoztak keményen, hiszen rövid volt az idő szeptember 22-ig, amikorra tervezték a bulit.

Kellemes időjárásra ébredtünk szombaton, vidámkodásra való

okádva, nagy csörgéssel-csattogással vonult végig a falun a polgármesteri hivataltól az edzőpályáig, e verseny színhelyéig. Rendőri felvezetéssel, a kiszolgáló autók kíséretében. Meg persze, az érdeklődők hosszú sorával a nyomukban. Focimeccsre nem jön el ennyi ember!

Az akadálypálya már az előző nap elkészült. Nem is volt olyan könnyű! Szalompálya, holmi ágakból összerótt rázó szakasz, ezen nem egy szerkezet föl is akadt. Aztán szalmabála-rakodás, „límókapu”, táblák, amikre menet közben kellett vízpisztollyal célozni. A versenyzőket – két párhuzamos pályán futott egy-egy – kockás zászló lengetése indította. Történt ott aztán minden furcsaság! A szalmabálák rakodása közben elindult a gépezet – futás után! A pályabíró szemét is sikerült eltalálni céltábla helyett a

A résztvevőknek tucatnyi izgalmas feladatban kellett helyt állniuk

vízpisztollyal. A pótról leesett balra kellett visszarahanni, még hozzá vágásban, hiszen időre ment a dolog. A győztes az lett,

aki a második kör megtétele után, megállva a bíról asztal előtt, megivott egy pohár sört, és az asztalra lecsapta az üres poharat. Ekkor állt meg a stopper. Természetesen szigorúan alkoholmentes sört, mivel a zéró tolerancia is a szabályok egyike volt. A szalagkorláton kívül csoportosuló nézők meg hujjogással, füttyszóval, tapssal, nevetve bíztatták a versenyzőket, akik maguk is nagyon jól szórakoztak.

Közben a háttérben játszószerek működött gyerekek számára. Őket ez jobban érdekelte, mint a pöfögők versenye. Aki megéhezett, annak számára masina platniján laska sült. No, és ott volt a sörsátor is, hiszen a nézőket nem kötelezte az alkoholtilalom. Élő zene, a Zacc Klub és

a Mo-No Akusztik Band „működött” a háttérben.

A remek szórakozás mellett van tanulsága ennek a napnak? Van bizony! Mégpedig az, hogy a két fő szervező – most már eláruhathatjuk a nevüket: *Kelemen Tamás* és *Molnár András* – segítőikkel bebizonyították: gyakorlatilag pénz nélkül, vagy nagyon kevés anyagi ráfordítással, de kellő leleménységgel egész napos programot lehet szervezni, megmozgatva emberek százait. Nem kell ehhez méregdrága, felfújható gumiszíráf ugróka, bővítő áruló vásáros standok, kegyetlen gázsiért elkésző második vonalbéli előadó! Ötlet kell, amire mozognak az emberek, és ügyes szervezés. Talán mások is meríthetnének ebből ötletet...

A csapat, amely nélkül nem jöhetett volna létre ez a fantasztikus nap

hetőleg pénz nélkül, mivel az nagyon nincs. Addig-addig ötöltek, míg ki nem pattant az isteni szikra: verseny kerti kapákkal. Persze, nem munkaverseny – ez hajdanában az „átkosban” volt divat – hanem ügyességi, meg gyorsulási. Elég bizarr az ötlet, hogy az ilyen-olyan teljesítményű, jól ki-hallgatott „trötyögőkkel” Formát rendezni, de miért ne? Így aztán kitalálták a szabályokat, megtervezték az akadálypályát, és szervezésbe fogtak. A fiatalok

időre: kicsit napos, kicsit felhős és szellős reggelre. Tíz órakor kezdtek gyülekezni az utánfutós kapák a bulihoz beöltözött hajtókkal és segédhajtókkal. Hiszen a szabályozták az öltözetet: gumicsizma, kertésznadrág és fejfedő kötelező! Volt darutollas kalap, és tankvezetői sisak, svájci sapka és pörgekalap. Kinek mi akadt a kezébe. Hogy a felhajtás nagyobb legyen, a húszegynéhány – egyik-másik, kissé bizonytalan működésű szerkezet – benzinfüstöt

Felvonulók egy csoportja